

[Undervisningsministeren.]

historisk Lærer ikke dy mig for at sige, at jeg undrer mig lidt over, at det ærede Medlem Hr. Ladefoged talte om, at det navnlig er de matematisk-naturvidenskabelige Fag, der faar for lidt, for hele min Lærererfaring siger mig, at det dels er Fysikken, der faar den store Del, og dels vore Geografer og Naturfagene, de, der har med de dstoppede Aber o. s. v. at gøre, der faar deres store Part. Og hvad bliver der saa til os andre? Der bliver nærmest kun en Pegepind og en Tavleklud maaske og af og til et eller andet lille Kort. At det derfor navnlig skulde være dem, der har faaet for faa Bevillinger, kan jeg ikke tro. Jeg tror, at den almindelige Prisstigning har ramt disse Grene af Undervisningen haardest, netop fordi de fik mest.

Jeg vender mig dernæst til Sager, der vedrører de højere Læreanstalter, og kommer da først til et Spørgsmaal, som blev rejst af det ærede Medlem Hr. Hvidberg, nemlig Spørgsmaalet om Tandlægehøjskolen. Den dybt beklagelige Kendsgerning er den, at allerede straks da man indviede den store nye Bygning i 1941, kunde de sagkyndige sige, at den var alt for lille. Den Slags Ting er unægtelig meget beklagelige. Derfor rejstes Planerne om Udvidelse meget hurtigt, og der har været udarbejdet Planer til en Udvidelse, som vilde koste 1 200 000 Kr. Med denne Udvidelse skulde der kunne blive Plads til yderligere 50 Elever, hvilket naturligvis vilde aflaste det voldsomme Pres, der er, noget. Jeg er tilbøjelig til at mene, at der her maa gøres noget. Den nuværende Situation med Hensyn til Tandlægernes Uddannelse, det Monopol, Mangelen paa Tandlæger skaber i den danske Befolkning, og det Pres, der herved giver sig Udtryk gennem Adgangsbetingelserne, som igen lægger et Pres paa Eksamensskolen, er urimelig.

Det ærede Medlem Hr. Hvidberg rejste Tanken om, at naar vi nu skal til at udvide denne Undervisning, bør vi ikke gøre det ved at udvide den Anstalt, vi har her i København, men bør skride til at bygge en Tandlægehøjskole i Aarhus. Heroverfor vil jeg sige, at principalt deler jeg ganske det ærede Medlems Opfattelse. Naar vi staar over for Spørgsmaalet, vil der imidlertid rejse sig Problemer, nemlig vedrørende den Forøgelse af Udgiften, som det vil betyde at anlægge en helt ny Anstalt, og dér vil man komme til at veje i den ene Haand og i den anden Haand, hvad der vil være det rigtigste. Professor Husted finder Fordele ved begge Løsninger, ogsaa set fra et rent teknisk Synspunkt, og det kan ikke nægtes, at efter den store Udvidelse af

Aarhus som videnskabelig By med Hospitaler o. s. v. i en saadan Stand, at den virkelig kan give det Materiale, som er nødvendigt ud fra et Studiehensyn, saa er der ikke Tvivl om, at man ikke kan gøre de Indvendinger mod Aarhus, at Byen som saadan skulde være uegnet til dér at lægge en højere Læreanstalt af den Art, men Udgiften vil jeg meget gerne, naar vi kommer til det, tale med det ærede Medlem om, idet jeg her udtaler, at jeg principalt er enig med det ærede Medlem.

Det ærede Medlem Hr. Hvidberg har rejst et andet Spørgsmaal, denne Gang vedrørende Kunstakademiet. Det er et Krav om, at man opretter et Professorat for nuværende Docent Elof Risebye. Det er i Øjeblikket saadan, at han har et Docentur med et Honorar paa 3 000 Kr. aarlig plus Tillæg. Men Honoraret er i 1947 med tilbagevirkende Kraft fra 1. April 1946 forhøjet til 4 300 Kr. plus Tillæg. Der foreligger en Indstilling om Oprettelse af Professorater i Skriftanalyse og Skriftæstetik — Industrikunst, som det kaldes i Parentes — og i Landbrugsbyggeri, men desværre ikke om en Ændring i Elof Risebyes Stilling. Det er klart, at jeg fremhæver dette, fordi det ikke er uden Interesse, hvordan Æstetikerne ved Akademiet selv ser paa det. Men efter alt, hvad jeg har hørt om den store Indsats, Risebye har gjort paa det Omraade, det ærede Medlem talte om, nemlig Fresco- og Mosaikskolen, vilde jeg se meget sympatisk paa at fremme den Tanke, det ærede Medlem har fremsat her. Det kræves selvfølgelig, at man faar en Forhandling med de paagældende sagkyndige, saaledes at man ogsaa faar Lejlighed til at vurdere Nødvendigheden af de Krav, de fremsætter.

Jeg skal derefter vende mig til det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit, som i sit Indlæg sagde nogle varmtføjte Ord om Musiklivet i vort Land og fremsatte Ønsket om, at det i højere Grad, end Tilfældet er, maatte blive støttet. Dette kan jeg ganske bifalde. Det ærede Medlem rejste ogsaa en interessant Tanke, som har været fremsat før her i Tinget af det ærede Medlem Hr. Alsing Andersen, at man nu gjorde Skridtet til at gøre Det kgl. danske Musikkonservatorium til en Statsanstalt i Lighed med de andre Akademier eller Anstalter, vi har for Videnskab og for bildende Kunst. Ja, paa det Punkt er det ogsaa for mig forbavsende, at medens Enevælden ellers, hvad Kunst og Videnskab angaar, da vi, det fri Demokrati, overtog dens Bo, har efterladt os saavel Universitet og Teater som Akademiet for